

Kaikki valitsemamme kansanedustajat istuivat paikoillaan! Olihan melkoinen ristiriita tämän ja normaalin täysistunnon välillä. Kimmo Kiljunenkin oli matkoiltaan ehtinyt.

Valtiopäivien avajaisia ja päättäjäisiä lukuun ottamatta kaikki edustajamme ovat vaivautuneet saliin yhtäaikaan tiettävästi vain kerran aikaisemmin. Silloin, vuonna 1973, nuijittiin pöytään kyseenalainen ja myöhemmin Suomelle hyvin häpeälliseksi osoittautunut poikkeuslaki Kekkonen valitsemiseksi ilman vaaleja. Ne ajat ovat onneksi menneet, mutta vieläkin ulkomailla saa kuulla vihjauksia suomettumisesta ja sosialistisille maille ominaisesta henkilöpalvonnasta.

Olen yrittänyt lukea kaikki valtakunnan päälehdessä julkaistut ydinvoimaa koskevat kirjoitukset. Toukokuussa niitä kuulema tarjottiin yli kolmesataa ja julkaistiin 50. Karsinta oli siis yhtä kova kuin ylioppilaiden pääsy kovimpiin opinahjoihin. Olen itse osallistunut hässäkään voimieni ja kykyjeni mukaan.

Kirjoittelussa, vaikka tiheä seula sieppasikin surkeimmat selitykset, ilmeni melkoisia virheitä erityisesti teknisissä asioissa. Pahin niistä on verrata meikäläistä vesihidasteista myllyä venäläiseen grafiittihidasteiseen. Tätä väärinkäsitystä vastapuoli on surutta käyttänyt ihmisten pelottelemiseen.

Molemmat reaktorityypit ovat tietysti vesijähdytteisiä. Venäläisessä ydinräjähteen raaka-aineen eli plutoniumin tuottamiseen sopivassa reaktorissa neutronien hidastimena käytetään hiiltä. Jos ytimen hajoamisessa vapautuvien neutroneiden nopeus on liian suuri, ne eivät enää hajota lisäytimiä. Neutronien menoa täytyy jarruttaa. Meillä tämän jarruttamisen tekee se sama vesi, joka jähdyttääkin. Jos sen veden kierto loppuu mistä tahansa syystä, koko ketjureaktio sammahdaa ja reaktio tyrehtyy. Tämä on monin kokein testattu.

Sitä vastoin grafiittihidastimien liikuttelu voi jumittua, ja silloin reaktio karkaa. Tshernobylin typerien työtekijöiden aiheuttama onnettomuus antoi ydinvoiman vastustajille mitä mainioimman mörön ihmisten hätistämiseksi.

Monissa kirjoituksissa surkuteltiin Suomen joutumista paitsioon Euroopassa, jossa ydinvoima ei vedä. Tämäkään ei pidä paikkaansa. Olen saanut perustella kantaamme kymmenille ulkomaisille, eikä siihen liity mitään alemmuuden tunnetta. Täysin päinvastoin. Monissa maissa yksioikoiset poliittiset päätökset tulevat johtamaan umpikujan, josta selville vesille luikerteleminen vaatii tukalia takinkääntöjä tai peräti uutta poliitikkopolvea.

Äänestin viime vaaleissa poikkeuksellisesti nuorta naista, joka yllättäen pääsikin läpi. Tutkin silloin tarkkaan ehdokkaiden mielipiteitä muiden muassa Ylen vaalikoneen avulla. Edustajani kannatti ydinvoimaa, mikä helpotti päätöstäni. Sittemmin hän käänsi kelkkansa.

Kirjoitin hänelle, ja sain perusteellisen mutta virheitä sisältävän vastauksen. Edustaja on sittemmin julkisuudessa valittanut häntä uhkaillun. Minä en ainakaan uhkaillut. Kerroin vain selvällä suomella, etten enää äänestä häntä. Mutta tähän täytyy palata lähempänä vaaleja.

Suomen eduskunnan äänestäessä ydinvoimasta sattui naapurimaassamme toinen vertauskuvallinen saavutus. Amerikka ja Venäjä allekirjoittivat sopimuksen strategisen hyökkäyskyvyn vähentämistä, eli ydinkärkien leikkaamisesta noin kolmasosaan nykyisestä. Tapausta pidetään kylmän sodan päätepisteenä.

pajen